

Πολιτική Απόφαση Κεντρικής Επιτροπής ΣΥΡΙΖΑ - ΕΚΜ

Όλο το προηγούμενο διάστημα η τρικομματική κυβέρνηση (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΔΗΜΑΡ) συνέχισε το καταστροφικό της έργο με αποτέλεσμα η κοινωνία να ζει πλέον σε συνθήκες εντεινόμενης ανθρωπιστικής κρίσης που ακολουθείτε από μια υφέρπουσα κατάσταση δημοκρατικής εκτροπής. Ταυτόχρονα μια σειρά από κινητοποιήσεις και γεγονότα όπως οι κινητοποιήσεις των αγροτών, οι εργατικές κινητοποιήσεις αλλά και οι πολύμορφες αντιστάσεις, οι μεγάλες κινητοποιήσεις ενάντια στο σχέδιο Αθηνά που αγκάλιασαν όχι μόνο τους σπουδαστές αλλά και τον λαό της κάθε περιοχής, οι εξελίξεις στη Χαλκιδική που έφεραν σε πανελλαδικό προσκήνιο το ζήτημα των μεταλλείων χρυσού, το συνέδριο της ΓΣΕΕ, οι εξελίξεις στην επιτροπή για τη λίστα Λαγκάρντ κ.α. σημάδεψαν την περίοδο.

Αναμφισβήτητα όμως οι εξελίξεις στην Κύπρο ήταν το κορυφαίο γεγονός.

Στην προηγούμενη απόφαση της Κ.Ε. (6/2/2013) τονίζαμε την ένταση της επίθεσης των δυνάμεων του νεοφιλελευθερισμού, με ηγεμονικό τον ρόλο της γερμανικής κυβέρνησης και την επιχείρηση μιας συντηρητικής ανασυγκρότησης της ΕΕ με θύματα όχι μόνο τις χώρες του νότου αλλά και τους εργαζόμενους του Βορρά. Ακόμα είχαμε σημειώσει πως αυτή η συντηρητική επίθεση δεν αφορά μόνο την σφαίρα της οικονομίας αλλά και εκείνη της πολιτικής και της δημοκρατίας. Η Κυπριακή τραγωδία, επιβεβαιώνει με δραματικό τρόπο αυτές τις εκτιμήσεις.

Οι εξελίξεις στην Κύπρο σηματοδοτούν την νέα φάση της στρατηγικής των ηγετικών κύκλων της Ε.Ε. και ειδικότερα της Ευρωζώνης, που μοιάζουν εγκλωβισμένοι στον πόλεμο που έχουν κηρύξει απέναντι στους λαούς και ψάχνουν την έξοδο μέσα από την ακόμα σφοδρότερη επίθεση, κάθε φορά με νέα ακόμα πιο εγκληματικά όπλα. **Θα μπορούσαμε χωρίς υπερβολή να πούμε πως βιώνουμε την πολεμική φάση του νεοφιλελεύθερου καπιταλισμού.**

Στη πολιτική της άγριας λιτότητας, της κατεδάφισης των κοινωνικών δικαιωμάτων, του ξεπουλήματος δημόσιου πλούτου, της απαλλοτρίωσης των κυριαρχικών δικαιωμάτων και της παράκαμψης της δημοκρατίας, προστίθεται το «κούρεμα» των καταθέσεων ως απαίτηση – διαταγή των δανειστών για την αποπληρωμή των χρεών.

Στη Κύπρο βλέπουμε την πιο καθαρή και επιθετική μορφή του κουρέματος καταθέσεων, ωστόσο και άλλες παραλλαγές δοκιμάζονται. **Πρόκειται για μια εκβιαστική πολιτική που αποκαθλώνει, πέραν των άλλων, και την κυρίαρχη αφήγηση συγκρότησης της Ε.Ε., ως χώρου «σταθερότητας και ασφάλειας», ενώ συγχρόνως αναλαμβάνει την ευθύνη μιας γενικευμένης αποσταθεροποίησης των χωρών του Νότου, αλλά και κάθε χώρας που βρίσκεται εκτεθειμένη απέναντι στον «μπαμπούλα» του χρέους.** Ασφάλεια από εδώ και στο εξής θα υπάρχει μόνο στις μητροπόλεις της «αυτοκρατορίας», μοιάζουν να λένε σε μερίδες του κεφαλαίου που δοκίμαζαν τα κέρδη στην περιφέρεια, οι ηγέτες της ευρωπαϊκής πολιτικής ελίτ, ξεχνώντας πως μέσα στον πόλεμο η ασφάλεια εξαφανίζεται ακόμα και στα πιο οχυρωμένα κάστρα.

Ο λαός της Κύπρου γίνεται το πειραματόζωο αυτής της στρατηγικής, ενώ είναι σαφές πως οι αποφάσεις του EUROGROUP έχουν και χαρακτήρα παραδειγματικής τιμωρίας, ώστε να λειτουργήσουν ως φόβητρο απέναντι σε κάθε λαό, που θέλει να τολμήσει το ΌΧΙ, που είναι έτοιμος να υιοθετήσει πολιτικές ανταγωνιστικές απέναντι στα μνημόνια και την στρατηγική της λιτότητας. **Χρειάζεται πάντως να τονίσουμε πως πολλές φορές ο εκβιασμός δεν είναι μόνο φόβος για τον εκβιαζόμενο, αλλά δείχνει και τον φόβο του εκβιαστή, που πολλές φορές τον οδηγεί και στην αυτοπαγίδευσή του.**

Η τρικομματική κυβέρνηση Σαμαρά, ακολουθώντας ως ο επιμελέστερος μαθητής τα κελεύσματα των πολιτικών εκπροσώπων του ευρωπαϊκού, κυρίως χρηματοπιστωτικού, κεφαλαίου, εξαφανίστηκε την περίοδο του δράματος της διαπραγμάτευσης, ψήφισε σιωπηλά και υπάκουα κάθε καταστροφική λύση και σχεδόν ευχαριστημένη με την τιμωρία του κυπριακού λαού προσπάθησε από την επόμενη μέρα να σπείρει

το φόβο, καλώντας σε συντεταγμένη υπακοή στις επιταγές και επιλογές του διεθνούς και εγχώριου κεφαλαίου, υποδεικνύοντας τον δρόμο του «νεοφιλελεύθερου ρεαλισμού».

Από την άλλη μεριά ο ΣΥΡΙΖΑ - ΕΚΜ εκδήλωσε τη μέγιστη συμπαράσταση και αλληλεγγύη στον Κυπριακό λαό.

- Εγκάλεσε την κυβέρνηση Σαμαρά για την συμπαράταξη της με την «τροϊκανή πολιτική»
- Κάλεσε αμέσως τον ελληνικό λαό να σταθεί στο πλάι της Κύπρου και του λαού της.
- Διοργάνωσε καμπάνια με σύνθημα «η Κύπρος δεν είναι μόνη» εκδίδοντας υλικό και διοργανώνοντας συγκεντρώσεις αλληλεγγύης.
- Έστειλε αντιπροσωπεία στη Κύπρο ώστε να έχουμε την εγκυρότερη πληροφόρηση αλλά και για να μεταφέρει εμπειρίες και σκέψεις.
- Βρέθηκε σε διαρκή επαφή με το ΑΚΕΛ και άλλες πολιτικές δυνάμεις στη Κύπρο.
- Έως την τελευταία στιγμή, προ της λήψης απόφασης, έκανε προτάσεις που αμφισβητούσαν το υφιστάμενο πλαίσιο, έδιναν χρόνο διαπραγμάτευσης και συγχρόνως αποκάλυπταν τον ρόλο της κυβέρνησης Σαμαρά που ενσυνείδητα επιζητούσε και συνέπραττε σε «λύσεις» οι οποίες με μαθηματική ακρίβεια οδηγούν στην καταστροφή.

Τα γεγονότα στην Κύπρο όμως δεν αφορούν μόνο το πεδίο των οικονομικών αποφάσεων της Ευρωζώνης αλλά φανέρωσαν και προϋπάρχοντα ευρύτερα γεωστρατηγικά σχέδια, που αφορούν στην καίρια θέση της χώρας στην Αν. Μεσόγειο και στον ορυκτό της πλούτο. Με δεδομένο την συσσώρευση αντιτιθέμενων συμφερόντων στην περιοχή οφείλουμε σαν ΣΥΡΙΖΑ - ΕΚΜ όχι απλά να παρακολουθούμε τις εξελίξεις, αλλά να αξιοποιήσουμε όλες τις δυνατότητες για την διασφάλιση των κυριαρχικών δικαιωμάτων της Κύπρου αλλά και της ειρήνης και της δικαιοσύνης στην ευρύτερη περιοχή.

Η υπεράσπιση της Κυπριακής δημοκρατίας αποτελεί πρώτιστο καθήκον όχι μόνο για τους Κύπριους (Ελληνοκύπριους και Τουρκοκύπριους), όχι μόνο για τους Έλληνες, αλλά και για όλους τους λαούς της Ευρώπης. Είναι ζήτημα αρχών και αλληλεγγύης η ανατροπή των κατοχικών δεδομένων στην Κύπρο σε συνδυασμό με την αποτροπή της εν εξελίξει προσπάθειας κατάλυσης της οικονομικής της ανεξαρτησίας και αυτά αποτελούν μείζονα προτάγματα και για τον ΣΥΡΙΖΑ – ΕΚΜ.

Δύο κρίσιμα συμπεράσματα και μια υπόσχεση για το μέλλον

Σε μεγάλο βαθμό η Κύπρος και η Ελλάδα αντιμετωπίζουν, κοινά προβλήματα, ίδιους κινδύνους, ίδιες καταστροφικές πολιτικές, και αποτέλεσαν, με διαφορά χρόνου, δύο «πειραματόζωα» στις μνημονιακές πολιτικές και στους γεωστρατηγικούς ανταγωνισμούς. Από την έως τώρα εξέλιξη της κατάστασης στη Κύπρο μπορούμε με σχετική ασφάλεια να εξάγουμε δύο συμπεράσματα:

α. Μια κυβέρνηση, όπως αυτή του Αναστασιάδη, που ακολουθεί το νεοφιλελεύθερο υπόδειγμα, υπακούει στα κελεύσματα της, υπό Γερμανική ηγεμονία, ευρωπαϊκής πολιτικής ηγεσίας, μια κυβέρνηση του ΝΑΙ, ούτε θέλει, ούτε μπορεί να διαχειριστεί και να παίξει πρωταγωνιστικό ρόλο στην αντίκρουση των εκβιαστικών πολιτικών, δεν μπορεί να δώσει ουσιαστικό περιεχόμενο στο ΟΧΙ του Κυπριακού αλλά και κάθε λαού και κοινοβουλίου. Γιατί κάθε τέτοια μάχη, είναι μάχη που οδηγεί στην επιβίωση του μοντέλου του φόβου ή στην δυνατότητα αμφισβήτησης και στην ελπίδας για χάραξη νέων δρόμων δικαιοσύνης και δημοκρατίας. Γιατί αν μία φορά ηττηθούν οι «ισχυροί» τότε μπορούν να ηττηθούν ξανά και αυτό μπορεί να αποτελέσει παράδειγμα προς μίμηση για όλους τους λαούς.

Άρα μια κυβέρνηση για να δώσει αυτή την μάχη πρέπει να είναι αποφασισμένη να αμφισβητήσει την σημερινή τάξη πραγμάτων, πρέπει να έχει εκλεγεί με ένα τέτοιο πρόγραμμα μάχης και κυρίως πρέπει να νιώθει υπόλογη στα συμφέροντα του λαού της, πρέπει να θεωρεί τον λαό της αλλά και τους άλλους λαούς και τους εργαζόμενους της Ευρώπης που υποφέρουν από την ίδια πολιτική ως τον βασικό της σύμμαχο, ως το πιο ισχυρό διαπραγματευτικό της όπλο.

β. Μια τέτοιου μεγέθους σύγκρουση συμφερόντων, άρα και πολιτικών, απαιτεί προετοιμασία, απαιτεί εναλλακτικά σχέδια που υποστηρίζονται από την πλειοψηφία της κοινωνίας, αξιοποίηση όλων των διαπραγματευτικών ατού, υπολογισμένες σταθερές κινήσεις εσωτερικής και εξωτερικής πολιτικής και συμμαχίες.

Οι διεθνείς συμμαχίες και συνεργασίες δε, για να είναι αποτελεσματικές, πρέπει να γίνονται στη βάση συγκεκριμένων αρχών και κοινών επιδιώξεων, μακριά από τη λογική «ο αντίπαλος του αντιπάλου μου είναι φίλος μου». Τέτοιες διαψεύσεις άλλωστε ζήσαμε και πρόσφατα στην περίπτωση των συμφωνιών με το Ισραήλ, που ακολουθήθηκαν από την πρόσφατη ανανέωση της ισραηλινο – τουρκικής φιλίας, την υπό μελέτη αναδιάρθρωση των συμφωνιών περί υδρογονανθράκων και τις προκλητικές δηλώσεις Νταβούτογλου.

Αυτά τα διδάγματα είναι χρήσιμα και για τη δική μας προσπάθεια μιας και βρισκόμαστε στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος ως η δύναμη που όχι μόνο αντιτίθεται αλλά και έχει τη δυνατότητα να ανατρέψει ασκούμενες πολιτικές και τους πολιτικούς εκφραστές τους.

Ως ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ κόντρα στο ρεαλισμό της υποταγής απαντάμε με το δικό μας ρεαλισμό, το ρεαλισμό που βάζει σε προτεραιότητα την αξιοπρέπεια, την δικαιοσύνη και την δημοκρατία.

Είπαμε από την αρχή και επαναλαμβάνουμε:

Δεν υπάρχουν λύσεις κόντρα στους εργαζόμενους και την πλειοψηφία του λαού μας.

Δεν πρόκειται να πούμε ΝΑΙ – κάτω από οποιοσδήποτε συνθήκες – σε εκβιασμούς και απειλές, δεν πρόκειται να συνθηκολογήσουμε με τα μνημόνια, δεν πρόκειται να αποδεχθούμε την πορεία προς την καταστροφή.

Λέμε σταθερά ΟΧΙ στη διάλυση της κοινωνίας, στην καταστροφή της οικονομίας, στη καταδίκη εκατομμυρίων ανθρώπων στην ανεργία και την φτώχεια, στην εξόντωση των ηλικιωμένων, στην εξώθηση των νέων στην μετανάστευση, στο ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, στη διάλυση της δημόσιας υγείας, παιδείας και ασφάλισης. Το δικό μας ΟΧΙ δεν είναι στείρα άρνηση, αλλά ένα ΌΧΙ που ανοίγει τον δρόμο της ελπίδας και της δημιουργίας. Δρόμος που ξεκινά από την ακύρωση των μνημονίων, την δημιουργία ασπίδας προστασίας της κοινωνίας, την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας. Έχουμε ως όπλο την θέληση και τη στήριξη του λαού, έχουμε ως στόχο και μέθοδο τη δημοκρατία.

Δικός μας μονόδρομος είναι: «Να τους διώξουμε τώρα. Να σταματήσουμε την καταστροφή»

Θα συνεχίσουμε εμβαθύνοντας τις επεξεργασίες μας, εκδηλώνοντας τη μέγιστη αλληλεγγύη στον αγωνιζόμενο αδελφό κυπριακό λαό. Θα εργαστούμε ώστε να οικοδομηθεί η συμπαράταξη των λαών και χωρών του “Νότου”, αλλά και κάθε λαού που βιώνει την βάρβαρη πολιτική λιτότητας, για να δημιουργήσουμε ένα πλατύ μέτωπο δυνάμεων που θα αμφισβητήσουν και θα ανατρέψουν την νεοφιλελεύθερη, καταστροφική πολιτική που μαζί με τη γερμανική υλοποιούν όλες οι νεοφιλελεύθερες κυβερνήσεις στην Ευρώπη.

Με άξονα αυτήν την συμπαράταξη του “Νότου” θα επιδιώξουμε την ενεργό συμπόρευση με τους εργαζόμενους του Βορρά για την αλλαγή των συσχετισμών σε ολόκληρη την Ευρώπη, για την ανατροπή της νεοφιλελεύθερης πολιτικής και όλων των θεσμικών και νομικών της οικοδομημάτων. Για την επαναθεμελίωση της Ευρώπης σε δημοκρατικές βάσεις, σε βάσεις αλληλοσεβασμού και ισοτιμίας, κοινωνικής δικαιοσύνης, ειρήνης και πραγματικής δημοκρατίας.

Ταυτόχρονα η κυβέρνηση συνεχίζει το έγκλημα

Οι διαβουλεύσεις με την τρόικα

Η πορεία των υποτιθέμενων διαπραγματεύσεων της κυβέρνησης με την τρόικα, και η πορεία της οικονομίας και της κοινωνίας, επιβεβαιώνει την θέση που έχουμε εκφράσει εδώ και πάρα πολύ καιρό: ότι το πρόγραμμα της υποτιθέμενης διάσωσης της χώρας, δηλαδή το μνημόνιο, είναι κλινικά νεκρό. Η ύφεση καταστρέφει κάθε προοπτική, κάθε στόχο και κάθε σχεδιασμό. Τα οικονομικά στοιχεία χειροτερεύουν από μήνα σε μήνα, οι στόχοι του προγράμματος είναι πλέον ανέκδοτο, αλλά και κανείς δεν αναφέρεται σε αυτούς. Ούτε καν η επόμενη δόση δεν είναι πλέον το επίδικο, όπως γινόταν μέχρι σήμερα. Τώρα η κυβέρνηση προσπαθεί να εισπράξει την προηγούμενη.

Για την κοινωνική καταστροφή, δεν τίθεται φυσικά θέμα, γιατί ούτε την κυβέρνηση ούτε την τρόικα την απασχολεί. Τα μέτρα του μνημονίου έχουν σκοτώσει το μεγαλύτερο κομμάτι της πραγματικής οικονομίας. Η ανεργία έχει ξεφύγει από κάθε έλεγχο. Η φτώχεια και η απελπισία είναι πια παντού γύρω μας.

Ας μη ψάχνουμε, όμως, σύνθετες εξηγήσεις για την ανύπαρκτη διαπραγμάτευση. Η κυβέρνηση παριστάνει το καλό παιδί της Μέρκελ και της Τρόικας. Ως αντάλλαγμα για την στάση της αυτή, ζητάει κάποια ελάχιστη πολιτική στήριξη, προκειμένου να διατηρηθεί για λίγο ακόμα στην εξουσία. Από την δική της πλευρά, η τρόικα ξέρει, επίσης, πολύ καλά ότι το ελληνικό πρόγραμμα και το Μνημόνιο έχουν αποτύχει, το έχει ομολογήσει το ίδιο το ΔΝΤ.

Μπροστά στην αποτυχία αυτή, η τρόικα προσπαθεί να αποσπάσει ότι περισσότερο μπορεί. Κυρίως, ότι έχει απομείνει από τα εισοδήματα των ασθενέστερων κοινωνικών στρωμάτων, και βεβαίως από τον δημόσιο πλούτο της χώρας που είναι ο μεγάλος επόμενος στόχος, με εργαλείο το ΤΑΙΠΕΔ. Επεμβαίνουν σε κάθε πτυχή της ελληνικής πολιτικής, κοινωνικής και οικονομικής ζωής, με όπλο τις διατάξεις που η τρικομματική κυβέρνηση ψήφισε πρόθυμα με το τρίτο Μνημόνιο. Και συγκεκριμένα, με την ρήτρα αυτόματης επιβολής πρόσθετων μέτρων. Απαιτούν απολύσεις δεκάδων χιλιάδων δημοσίων υπαλλήλων, παράταση στο χαράτσι της ΔΕΗ, ενώ βάζουν για μια φορά ακόμα φορά στο τραπέζι θέμα νέων περικοπών στις συντάξεις και στους χαμηλούς μισθούς.

Και από ελληνικής πλευράς, η κυβέρνηση μετά από πυρετώδεις διαβουλεύσεις καταλήγει να μετονομάσει το χαράτσι σε ενιαίο φόρο και αυτογελοιοποιείται. Επιχειρεί να χαρακτηρίσει εκ των προτέρων «επίορκους» όλους τους δημόσιους υπαλλήλους που πρόκειται να απολυθούν και το βαφτίζει κινητικότητα, μέχρι που τάζει και προσλήψεις. Αγοράζουν συνεχώς χρόνο, γιατί είναι το μόνο που μπορούν να κάνουν.

Η ακύρωση της συγχώνευσης ΕΤΕ - Eurobank

Η υπόθεση της μη συγχώνευσης ΕΤΕ-Eurobank είναι ενδεικτική των πολιτικών επιλογών της τρόικας για πλήρη χειραγώγηση του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Αποδεικνύεται πασιφανώς ότι δεν υπάρχει πρόθεση πρόσθετης χρηματοδότησης των τραπεζών, αλλά οι κεφαλαιακές ανάγκες θα αντιμετωπίζονται με bail in, πράγμα που οδηγεί με διάφορους τεχνικούς τρόπους στην χρησιμοποίηση των αποταμιεύσεων των καταθετών για την διάσωση των τραπεζιτών.

Αποδεικνύεται έτσι η στόχευση της τρόικας, να στηρίξει συγκεκριμένες πολιτικές επιλογές, ακόμη και καταλύοντας στοιχειώδεις έννοιες αστικής νομιμότητας (αποφάσεις Γ.Σ. των μετόχων). Ταυτόχρονα είναι ξεκάθαρη η έλλειψη στρατηγικής της κυβέρνησης Σαμαρά, η οποία διαθέτει ετερόφωτη βούληση και συγχρόνως εξυπηρετεί εγχώρια συμφέροντα.

Χρειάζεται να ξεκαθαρίσουμε ότι:

Η ένταξη των τραπεζών αυτών στο Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (ΤΧΣ) δεν σημαίνει κρατικοποίησή τους, όπως ισχυρίζονται οι περισσότεροι κυβερνητικοί εκπρόσωποι, επειδή το ΤΧΣ, από τον ιδρυτικό του νόμο, διατηρεί οικονομική και διοικητική αυτοτέλεια και το ελληνικό δημόσιο δεν μπορεί να παρεμβαίνει στις αποφάσεις του. Δηλαδή το ελληνικό δημόσιο απλά αναλαμβάνει το βάρος χρηματοδότησης των πιστωτικών ιδρυμάτων, χωρίς να αποκτά κανένα προνόμιο και χωρίς να έχει κανένα έλεγχο στη διοίκηση των τραπεζών, που θα ανακεφαλαιοποιηθούν με επιβάρυνση των Ελλήνων φορολογούμενων. **Στην πραγματικότητα οι τράπεζες που θα ενταχθούν στο ΤΧΣ θα τεθούν υπό τον αποκλειστικό έλεγχο της τρόικας και τις διαθέσεις της προς πώληση.**

Οι επιπτώσεις από την ενδεχόμενη πώληση των δύο τραπεζών θα είναι πολλαπλές και εντοπίζονται στα εξής:

- Συρρίκνωση του τραπεζικού τομέα με άμεσο αποτέλεσμα την απώλεια θέσεων εργασίας και κατά συνέπεια αύξηση της ανεργίας.
- Απώλεια χρηματοδοτικών εργαλείων για την ενίσχυση της πραγματικής οικονομίας και τη σταθεροποίηση της ύφεσης.
- Δραματική εξέλιξη για το ήδη ευάλωτο ασφαλιστικό σύστημα που έχει σημαντική συμμετοχή στο μετοχικό κεφάλαιο της Εθνικής.

Το τραπεζικό σύστημα και ο δημόσιος έλεγχος σ' αυτό, λόγω της ευρύτερης κοινωνικής και οικονομικής λειτουργίας του έχει ιδιαίτερη σημασία για την επιτυχία μιας αριστερής Κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ.

Συγκεκριμένα για την ανακεφαλαιοποίηση, θέση μας είναι ότι, όπου υπάρχει δημόσιο χρήμα, πρέπει να υπάρχει δημόσιος έλεγχος και αυτό πρέπει να εφαρμοσθεί και στην περίπτωση ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών. Όσες δηλαδή τράπεζες ανακεφαλαιοποιηθούν, χρησιμοποιώντας δημόσιους πόρους πρέπει να αποτελέσουν δημόσια ιδιοκτησία και να τεθούν υπό κοινωνικό έλεγχο.

Στόχος να υλοποιούν και να στηρίζουν πολιτικές που σταθεροποιούν την οικονομία και προωθούν την ανάπτυξη προς όφελος της κοινωνίας. Στη Διακήρυξη παρουσιάζουμε κάποιες σχετικές ιδέες όπως: Οι τράπεζες μπορούν να αποτελέσουν εργαλεία για την ανάπτυξη της οικονομίας των αναγκών: ίδρυση δημόσιων τραπεζών ειδικού σκοπού, με αντικείμενο την αγροτική πίστη, τη λαϊκή στέγη, τη δημιουργία επιχειρημάτων συνεργατικής και αλληλέγγυας οικονομίας, τη στήριξη της μεσαίας και μικρής επιχείρησης που απειλούνται. Στην ίδια λογική εντάσσεται και η ίδρυση τραπεζών αναπτυξιακού – επενδυτικού χαρακτήρα, που θα στηρίζουν παρεμβάσεις μεγάλης κλίμακας (π.χ. επιχειρήσεις με νέα προϊόντα, διάσωση και εξυγίανση κλάδων κλπ), μετά τη διάλυση του παραγωγικού ιστού που συντελείται και τις εκτεταμένες περιβαλλοντικές καταστροφές

Θυμήθηκαν και τις γερμανικές αποζημιώσεις

Μετά τη δημοσιοποίηση των απόρρητων στοιχείων που έχουν συλλέξει στο Γενικό Λογιστήριο, η κυβέρνηση φαίνεται να αναδιπλώνεται και να αναδεικνύει έστω και με εξαιρετική δειλία και συστολή το ζήτημα των γερμανικών αποζημιώσεων.

Μέχρι πρόσφατα, ο ΣΥΡΙΖΑ – ΕΚΜ, που πίεζε για το ζήτημα αυτό, θεωρείτο τουλάχιστον εκτός πραγματικότητας, ενώ η πρωτοβουλία μας να θέσουμε το ζήτημα αυτό στη συνάντηση με τον Σόιμπλε, θεωρήθηκε το λιγότερο ανάρμοστη. Τότε λάβαμε ως απάντηση από τον κύριο Σόιμπλε μόνο την αμηχανία του. Η σημερινή του απάντηση είναι ανιστόρητη και προσβλητική.

Σήμερα η κυβέρνηση δείχνει να κινεί το θέμα. Θέλουμε απλά να επισημάνουμε ότι χάθηκε πολύς χρόνος, με προσπάθειες του κ. Σαμαρά να κερδίσει την εύνοια της κ. Μέρκελ και ελπίζουμε η ανακίνηση του θέματος να μην είναι απλώς ένα επικοινωνιακό και διαπραγματευτικό πυροτέχνημα. Η υπόθεση αυτή πρέπει να προχωρήσει όχι μόνο για οικονομικούς αλλά και για ηθικούς λόγους.

Τα επικοινωνιακά παιχνίδια, τα ψεύδη, η ακροδεξιά ατζέντα και η επιχείρηση σπίλωσης της Αριστεράς και του λαϊκού κινήματος

Συγχρόνως η τρικομματική κυβέρνηση επιμένει στην επίθεση της ενάντια στο ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ και τις λαϊκές κινητοποιήσεις. Η λεηλασία της κοινωνίας εξ άλλου πάει χέρι χέρι με την υπονόμευση της δημοκρατίας. Όλο και πιο συχνά βλέπουμε πια την κοινοβουλευτική τάξη να καταρρακώνεται, προκειμένου να καλύψει τον εαυτό του το πολιτικό κατεστημένο.

Η προανακριτική επιτροπή για την Λίστα Λαγκάρντ εξευτελίζεται, με ευθύνη του ίδιου της του προέδρου. Με κάθε τρόπο επεχείρησαν να εκτρέψουν την συζήτηση από τα πραγματικά ερωτήματα, ρίχνοντας λάσπη στον ΣΥΡΙΖΑ –ΕΚΜ και ταυτίζοντας τον με τους νεοναζί παίζοντας ξανά με την επικίνδυνη θεωρία των δύο άκρων. Σε βοήθεια των δύο πρώην μεγάλων κομμάτων έσπευσαν τα μεγάλα εκδοτικά συγκροτήματα, με το βαρύ πυροβολικό τους, το οποίο απέδειξε ότι στις κρίσιμες στιγμές που το πολιτικό κατεστημένο κινδυνεύει, δεν διστάζει να κατέβει μέχρι το τελευταίο σκαλοπάτι της γελοιότητας.

Πρόσφατα ζήσαμε και την επιχείρηση να προστατευτούν και με νόμο οι τραπεζίτες οι οποίοι έδωσαν τεράστια θαλασσοδάνεια χωρίς πραγματικές εγγυήσεις στο ΠΑΣΟΚ και τη ΝΔ. Τους αθώνει μια αιφνίδια τροπολογία επί άσχετου νομοσχεδίου, η οποία δεν συζητήθηκε καν στην ολομέλεια. Το προεδρείο απαγόρευσε κάθε συζήτηση γύρω από το θέμα, μπλόκαρε με αντικοινοβουλευτικό τρόπο την πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ–ΕΚΜ για ονομαστική ψηφοφορία, και την επόμενη συνέχισε τον αντιδημοκρατικό κατήφορο απορρίπτοντας σχετική τροπολογία που καταθέσαμε. Και όλα αυτά, μπροστά στον φόβο ότι η συγκεκριμένη τροπολογία δεν θα είχε την απαιτούμενη κοινοβουλευτική πλειοψηφία, γιατί οι βουλευτές των τριών συγκυβερνώντων κομμάτων θα ντρεπόντουσαν να την ψηφίσουν ονομαστικά.

Και μαζί με τα κοινοβουλευτικά αίσχημα έρχεται και η σκληρή καταστολή.

Στην Ιερισσό της Χαλκιδικής η αστυνομία εισέβαλε σε σπίτια με οικογένειες και μικρά παιδιά, στις 3 η ώρα τη νύχτα, σπάζοντας πόρτες και ουρλιάζοντας. Πρωτοφανής επίδειξη αγριότητας με στόχο να καμφθεί η αντίσταση των κατοίκων της ΒΑ Χαλκιδικής στην ολοκληρωτική οικολογική καταστροφή της περιοχής τους, προκειμένου να ολοκληρωθεί ένα βρώμικο και αδιαφανές ντιλ μεταξύ της κυβέρνησης και των «επενδυτών», το οποίο ούτε με το δημόσιο συμφέρον συνάδει, ούτε με την τοπική ανάπτυξη μιας στοιχειωδώς ανεπτυγμένης χώρας.

Το έχουμε πει ξανά και δεσμευόμαστε από αυτό: **Η κυβέρνηση της αριστεράς θα σταματήσει την μεγάλη οικολογική καταστροφή της Χαλκιδικής.**

Εμείς, τη δημοκρατία θα την υπερασπιστούμε με κάθε τρόπο και με κάθε μέσον. Και στους θεσμούς, και έξω στην κοινωνία, με τα κινήματα των πολιτών που αντιστέκονται. Η ωμή βία ενάντια στους αγωνιζόμενους κατοίκους της Χαλκιδικής, η ανοχή και η αξιοποίηση της δράσης των νεοναζί της Χρυσής Αυγής μαζί με την ουσιαστική κατάλυση της διάκρισης των εξουσιών είναι η άλλη όψη του νομίσματος της συνολικά κανιβαλικής πολιτικής της μνημονιακής λιτότητας.

Αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει καμία άλλη διέξοδος για την χώρα, παρά μόνο η παραίτηση της κυβέρνησης που δεν έχει τίποτα να προσφέρει στον ελληνικό λαό, και η προσφυγή στις κάλπες, ώστε να μπει τέλος στην πολιτική που καταστρέφει τις δυνάμεις της εργασίας και να προκύψει μια κυβέρνηση, που θα έχει και την εντολή και την στήριξη της κοινωνικής πλειοψηφίας, να δρομολογήσει έναν εναλλακτικό σχέδιο εξόδου από την κρίση.

Η ανάγκη δημοκρατικής διεξόδου, μέσω εκλογών και η ανάδειξη κυβέρνησης της Αριστεράς είναι η μόνη δημιουργική λύση.

Η κυβέρνηση της Αριστεράς

Ο ΣΥΡΙΖΑ - ΕΚΜ στις προηγούμενες εκλογές έθεσε στον ελληνικό λαό την πρόταση για κυβέρνηση της Αριστεράς όχι δείχνοντας την θέληση του να κυβερνήσει αλλά ως ένα πολιτικό σχέδιο συγκρότησης ενός ανταγωνιστικού πόλου απέναντι στις πολιτικές λιτότητας, ξεπουλήματος του δημόσιου πλούτου και κοινωνικής ερήμωσης.

Η πρόταση αυτή ήταν και είναι μια πρόταση κάλεσμα και όχι μια στατική πρόταση για διακυβέρνηση από τον ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ με στόχο να σταματήσει άμεσα η καταστροφή και να ανοίξει ένας νέος δρόμος δημοκρατίας, δικαιοσύνης και αξιοπρέπειας.

Η δέσμευσή μας σε αυτό το κάλεσμα είναι η άμεση κατάργηση των μνημονίων και η διαπραγμάτευση με στόχο την διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους ενώ εκείνο που απομένει οφείλει να αποπληρωθεί, μετά από μια περίοδο χάριτος, με δικαιότερους όρους και μέσω μιας ρήτρας που θα συνδέει τον ρυθμό αποπληρωμής με τον ρυθμό ανάπτυξης της οικονομίας.

Ακόμα στα πρώτα μέτρα της κυβέρνησης της Αριστεράς έχουμε δεσμευτεί πως θα είναι η επαναφορά κατώτατων μισθών και συντάξεων στην προ μνημονίου εποχή, η επαναφορά των συλλογικών συμβάσεων, της μετενέργειας και της επεκτασιμότητας, η κατάργηση των χαρατσιών και η θέσπιση ενός νέου δίκαιου φορολογικού συστήματος με βάση το περιουσιολόγιο, η πρόταση νόμου για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά, η δημιουργία ασπίδας κοινωνικής αλληλεγγύης για τους ασθενέστερους εξασφαλίζοντας την πρόσβαση σε βασικά αγαθά, στην παιδεία και την υγεία και η παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας για να σπάσουμε τον φαύλο κύκλο λιτότητας – ύφεσης.

Έχουμε πλήρη επίγνωση και των δυσκολιών και των συγκρούσεων που απαιτούνται και αναλαμβάνουμε την ευθύνη απέναντι στον λαό και μαζί με τον λαό να τις υλοποιήσουμε.

Το σχέδιο μας δεν είναι να επιστρέψουμε στην εποχή πριν από τα μνημόνια αλλά να ανοίξουμε ένα εντελώς νέο δρόμο με βάση το κοινωνικό συμφέρον και τις κοινωνικές ανάγκες.

Το σχέδιο μας δεν μπορεί να εφαρμοστεί χωρίς την ολόπλευρη στήριξη του λαού, όχι στον ΣΥΡΙΖΑ – ΕΚΜ αλλά σε όλες εκείνες τις αλλαγές που θα μπορέσουν να μας οδηγήσουν στην υπέρβαση της σημερινής κρίσης. Η δέσμευσή μας είναι ότι η κυβέρνηση της Αριστεράς θα δώσει όλες τις θεσμικές δυνατότητες στο λαό μέσα από ένα σχέδιο πραγματικής δημοκρατίας, συμμετοχής και ελέγχου.

Γνωρίζουμε πολύ καλά πως η κυβέρνηση της Αριστεράς δεν θα οδηγήσει αυτόματα τον λαό στην εξουσία, αλλά θα περάσει σε μια νέα εντελώς φάση όπου συγχρόνως θα κυβερνά και θα ναι και μαζί με τον λαό απέναντι στα σχέδια του κεφαλαίου.

Αποφασισμένοι μαζί με τους λαούς της Ευρώπης να μην υποκύψουμε σε απειλές

Γνωρίζουμε πως το αμέσως πρώτο διάστημα η κυβέρνηση της Αριστεράς θα έρθει αντιμέτωπη με ένα σύνολο εκβιασμών και απειλών από τους δανειστές με στόχο την ακύρωση των βασικών της δεσμεύσεων.

Πιστεύουμε, ότι υπάρχουν τρεις σημαντικές προϋποθέσεις για να πετύχει μια σκληρή διαπραγμάτευση, μια σύγκρουση με τις σημερινές ευρωπαϊκές πολιτικές ελίτ:

- πρώτον, η κυβέρνηση που θα ηγείται αυτής της διαδικασίας να είναι αποφασισμένη και να πιστεύει ότι θα κερδίσει,
- δεύτερον, ο λαός, η πλειοψηφία του λαού να είναι αποφασισμένος και να στηρίζει αυτή την προσπάθεια
- Και τρίτον, να έχουν προετοιμαστεί κατάλληλες συμμαχίες, ώστε ο συσχετισμός δύναμης να μην είναι απόλυτα αρνητικός. Σε μια τέτοια μάχη σύμμαχός μας πρέπει να είναι μαζί με τον λαό μας και

κάθε λαός που βιώνει αντίστοιχα σκληρά προγράμματα λιτότητας και μνημονίων, όλοι οι εργαζόμενοι που βιώνουν την εκμετάλλευση και την βαρβαρότητα του νεοφιλελευθερισμού σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Αν τώρα βρεθούμε μπροστά σε απειλές χρηματοδότησης, σε απειλές για το νόμισμα και επειδή μετά την Κύπρο επανήλθε αυτή η κουβέντα οφείλουμε να ξεκαθαρίσουμε τα εξής:

Δεν αποτελεί επίκεντρο της πολιτικής μας το νόμισμα. Το βασικό δίλημμα που έχουμε μπροστά μας δεν είναι με ποιο νόμισμα θα έχουμε λιτότητα, αλλά αν θα έχουμε λιτότητα ή όχι. Για μας λοιπόν το βασικό μας μέλημα είναι να αποκρούσουμε τη λιτότητα.

Λέμε λοιπόν πολύ ξεκάθαρα ότι στόχος μας είναι να σώσουμε την Ελλάδα μέσα στην Ευρωζώνη. Στόχος μας είναι μαζί με τους άλλους λαούς της Ευρώπης να ανατρέψουμε το νεοφιλελεύθερο δόγμα της λιτότητας και να ανατρέψουμε και την σημερινή αρχιτεκτονική της Ευρωζώνης.

Στόχος μας δεν είναι να σώσουμε το ευρώ στην Ελλάδα. Γιατί πάση θυσία στο ευρώ, σημαίνει πάση θυσία στο μνημόνιο, πάση θυσία στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές των υπό γερμανική ηγεμονία ευρωπαϊκών πολιτικών ελίτ. Πάση θυσία στο ευρώ σημαίνει την πολιτική της τρικομματικής κυβέρνησης. Αυτό τον ρεαλισμό εμείς δεν τον αποδεχόμαστε.

Εμείς έχουμε σχέδιο ισχυρής διαπραγμάτευσης για την κοινωνική σωτηρία. Έχουμε σχέδιο που μοιραζόμαστε με τους υπόλοιπους λαούς του Νότου και τους εργαζόμενους του Βορρά. Για μας η έξοδος από το ευρώ δεν είναι επιλογή μας αλλά, οφείλουμε να είμαστε έτοιμοι για κάθε ενδεχόμενο.

Εμείς διεκδικούμε να μπουν οι λαοί μπροστά προκειμένου να αποτρέψουμε την καταστροφή και είμαστε βέβαιοι ότι έχουμε τα όπλα για να το κάνουμε. Εξ άλλου δεν έχει δοκιμαστεί τρία χρόνια τώρα που έχει ξεκινήσει αυτή η συζήτηση η εφαρμογή στην πράξη των εκβιασμών και των απειλών των εταίρων σε σχέση με το ζήτημα του ευρώ ή της χρηματοδότησης.

Άρα είναι σαφές ότι βρισκόμαστε στη μέση ενός πολέμου, ο οποίος έχει και γεωπολιτικά χαρακτηριστικά, έχει και χαρακτηριστικά νομισματικού εκβιασμού και φυσικά δεν αφορά μόνο την Ελλάδα. Αφορά μια ευρύτερη περιοχή. Ο στόχος μας λοιπόν είναι να κερδίσουμε τον πόλεμο και όχι να εξασφαλίσουμε την οδό διαφυγής, αφού χάσουμε.

Η εναλλακτική λύση, δεν είναι ο εθνικός απομονωτισμός αλλά η πάλη των λαών της Ευρώπης για αλλαγή των συσχετισμών σε κάθε χώρα ξεχωριστά και ο κοινός συντονισμένος αγώνας για μια Ευρώπη δημοκρατική και κοινωνική, απελευθερωμένη από το μονεταρισμό και τους καταναγκασμούς του κεφαλαίου. Οι αγώνες των εργαζόμενων της Ευρώπης ανοίγουν ένα καινούριο δρόμο για το ευρωπαϊκό μέλλον. Γι' αυτό το μέλλον αγωνιζόμαστε, σε συνεργασία με τα κινήματα και τις πολιτικές δυνάμεις της ριζοσπαστικής Αριστεράς όλων των χωρών της Ευρώπης, καθώς και με το Κόμμα της Ευρωπαϊκής Αριστεράς και την GUE. Για μια κοινωνική και πολιτική δυναμική, ώστε να οικοδομήσουμε ένα ενωτικό, ευρωπαϊκό μέτωπο, φορέα εναλλακτικών προτάσεων, που θα απαντούν στις ανθρώπινες και οικολογικές ανάγκες.

Η ευρωπαϊκή Αριστερά επιχειρεί να περιγράψει τις μεγάλες διαρθρωτικές αλλαγές αλλά και ρήξεις με τους τρόπους αναπαραγωγής του νεοφιλελεύθερου καπιταλιστικού υποδείγματος, καθώς και να συγκροτήσει ένα πρόγραμμα ράχης –σε εθνικό και πανευρωπαϊκό πεδίο – απάντηση στην κρίση από τη μεριά των λαϊκών συμφερόντων, που να σκιαγραφούν ταυτόχρονα τη στρατηγική της σοσιαλιστικής μετάβασης. Γνωρίζουμε ότι δεν μπορούμε να περιμένουμε έως ότου αλλάξουν οι συσχετισμοί στην Ευρώπη για να κάνουμε τη δική μας ανατροπή. **Θεωρούμε ότι η δική μας ανατροπή και επιτυχημένη δράση είναι η σημαντικότερη συμβολή για βαθιές αλλαγές, ανατροπή και επαναθεμελίωση σε μια Ε.Ε. και Ευρωζώνη που όλο και περισσότερο είναι μηχανισμός επιβολής και καταστολής, μηχανισμός κοινωνικής εξαθλίωσης.**

Ο ΣΥΡΙΖΑ – ΕΚΜ και το σχέδιο για να φτάσουμε στην ανατροπή

Ο ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ στη συνείδηση της κοινωνίας, ιδιαίτερα όσων είναι τα πιο εκτεθειμένα θύματα των μνημονίων, θέλει και παλεύει για να είναι το κόμμα της αριστεράς που μπορεί να οργανώσει τον αγώνα κατά της πολιτικής λιτότητας, που καταστρέφει ανθρώπους και φυσικό περιβάλλον. Ο ΣΥΡΙΖΑ αναλαμβάνει να εργαστεί συνεισφέροντας όλες του τις δυνάμεις στη δημιουργία ενός συνασπισμού κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων, που θα αντισταθεί στην κυβερνητική πολιτική και θα επιβάλλει τις εκλογές για να έρθει μια κυβέρνηση της αριστεράς.

Λυδία λίθος για την επιτυχία των στόχων μας είναι η συμβολή στην δημιουργία ενός πολιτικού ρεύματος διεξόδου. Πολιτικού ρεύματος που θα θέτει στους στόχους του την ανατροπή των μνημονίων και παράλληλα θα αγωνίζεται για να διαμορφωθούν θέσεις για την πολιτική επαναθεμελίωση, την πραγματική δημοκρατία, την παραγωγική ανασυγκρότηση προς όφελος του λαού, την ανακούφιση των εργαζομένων, την χειραφέτηση και την αναζήτηση μιας νέας θέσης της Ελλάδας στον σύγχρονο κόσμο.

Ουσιαστικά μιλάμε για την επείγουσα ανάγκη να συγκροτηθεί πλατύ, μαχητικό ρεύμα αντίστασης, αλληλεγγύης και ανατροπής που περιλαμβάνει κοινωνικούς φορείς, πολίτες, πρόσωπα, συλλογικότητες και ρεύματα χωρίς άλλες δεσμεύσεις, πέραν εκείνων που θα περιλαμβάνονται στο συμφωνημένο πλαίσιο. Στόχος είναι ο συντονισμός δράσεων και παρεμβάσεων προς και από το λαό αλλά και η διαμόρφωση κοινωνικών συνεργασιών.

Οι δυνάμεις μας στο μαζικό κίνημα χρειάζεται με σταθερότητα να επιμένουν σε συνεργασίες και στη συγκρότηση μετώπων «επί του συγκεκριμένου» που θα συγκλίνουν και θα συντονίζονται στο κοινό αίτημα ανατροπής της κυβέρνησης και της πολιτικής της. Τέτοια μέτωπα θα πρέπει να αξιοποιούν τις εμπειρίες του κινήματος των πλατειών, να στηρίζονται στην λαϊκή αυτοοργάνωση και την αλληλεγγύη.

Έτσι κάθε επί μέρους μέτωπο από τους αγώνες ενάντια στα χαράτσια, τις ιδιωτικοποιήσεις, τους και τους αγώνες ενάντια στα μεταλλεία χρυσού, μέχρι τις κινήσεις ανέργων, τις κινήσεις αλληλεγγύης και αντίστασης και κάθε αγωνιστικό μέτωπο θα οδηγούνται προς την νίκη όσο ισχυροποιείται το κίνημα ανατροπής, αλλά και το κίνημα ανατροπής θα αποκτά πραγματικά περιεχόμενα και θα δυναμώνει όσο δυναμώνουν τα επί μέρους μέτωπα.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, θα επιμείνει στην πρότασή του για συνεργασία των δυνάμεων από την αριστερή σοσιαλδημοκρατία, την ριζοσπαστική οικολογία ως την εξωκοινοβουλευτική Αριστερά μια πρόταση που ήταν από την αρχή ταυτισμένη με τον ίδιο, μια πρόταση που βρίσκεται στο πυρήνα του σχεδίου για την κυβέρνηση της Αριστεράς.

Σήμερα αυτό είναι, μιλώντας με ιστορικούς όρους, εξαιρετικά επείγουσα και ώριμη ανάγκη στη συνείδηση της τεράστιας πλειοψηφίας της κοινωνίας. Θα εργαστούμε με την αναγκαία ευρύτητα αντίληψης, με όρους ισοτιμίας και όχι ηγεμονίας για να συσπειρωθούν οι ριζοσπαστικές αντιμνημονιακές δυνάμεις, πολιτικές συλλογικότητες, κοινωνικές συσπειρώσεις και πρόσωπα μαζί με τον ΣΥΡΙΖΑ σε ένα ευρύ σχηματισμό που θα στηρίξει την κυβέρνηση της αριστεράς.

Είναι σαφές πως στις σημερινές έκτακτες συνθήκες δεν μπορούμε να περιμένουμε έως ότου οι ηγεσίες της Αριστεράς κατανοήσουν την ανάγκη της ενότητας και της ενωτικής δράσης για να έρθει σε ισχύ η πρότασή μας. Ταυτόχρονα όμως δηλώνουμε πρόθυμοι ανά πάσα στιγμή σήμερα και αύριο, πριν ή μετά τις εκλογές να ανοίξουμε ένα διάλογο και να προχωρήσουμε σε βήματα ενότητας για της ανατροπή της καταστροφής και την στήριξη της κυβέρνησης της Αριστεράς.

Ο ΣΥΡΙΖΑ επισπεύδοντας τις προγραμματικές του επεξεργασίες ώστε να διαθέτει παντού εναλλακτικές θέσεις, συμμετέχοντας σε όλα τα μέτωπα που συγκρούεται η κυβέρνηση με τον λαό, εργαζόμενος πολύ συγκεκριμένα για το διεθνές μέτωπο των «θιγόμενων» να κερδίσει τις επόμενες εκλογές, να κατακτήσει την

απαραίτητη πλειοψηφία, ώστε να συγκροτήσει κυβέρνηση και να φέρει για έγκριση στη βουλή ένα ριζοσπαστικό πρόγραμμα κοινωνικής σωτηρίας.

Μια τέτοια κυβέρνηση δεν μπορεί παρά να στηρίζεται σε, αλλά και να ελέγχεται από, τα πολύμορφα κοινωνικά κινήματα, τη νεολαία, τον κόσμο των πλατειών, τους εργαζόμενους, τους ανθρώπους της επιστήμης και του πολιτισμού.

Σε αυτή την πορεία οφείλουμε να διαφυλάξουμε τη φερεγγυότητα και την αξιοπιστία μας. Πρόσωπα και δυνάμεις του χρεοκοπημένου και υπόλογου πολιτικού κόσμου, ιδίως δε όσοι αποδέχτηκαν την αντίληψη των μνημονίων λιτότητας και έπαιξαν ενεργό ρόλο σε μνημονιακές κυβερνήσεις από θέσεις ευθύνης, δεν γίνεται εξ αντικειμένου να παίξουν ρόλο στην κυβέρνηση της Αριστεράς.

Σε κάθε περίπτωση προεκλογικές ή μετεκλογικές συνεργασίες και συμμαχίες πρέπει να γίνονται σύμφωνα με το διακηρυγμένο πρόγραμμα ρήξης και ανατροπής της κυβέρνησης της Αριστεράς και να έχουν την έγκριση της Κ.Ε. ή των Οργάνων και σωμάτων που θα καθορίσει το Καταστατικό του ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ.

Στην πορεία προς αυτή τη κυβέρνηση, επιδιώκουμε επιμέρους συνεργασίες επί συγκεκριμένων θεμάτων μέσα και έξω από τη Βουλή με βάση τις δικές μας επιλογές.

Οι αποφάσεις της Συνδιάσκεψης αλλά και της προηγούμενης ΚΕ μας δίνουν το απαραίτητο πλαίσιο δράσης. Η ενδυνάμωση της προσπάθειας σε κινηματικό, πολιτικό, προγραμματικό και επικοινωνιακό επίπεδο είναι ο άμεσος στόχος μας.

Τα άμεσα μέτωπα πάλης και ο άμεσος προγραμματισμός

Στην προηγούμενη Κ.Ε. περιγράψαμε τα άμεσα μέτωπα πάλης. Η πολιτική εξόρμηση στους τομείς που είχαμε καθορίσει σήμερα πρέπει να αναπτυχθεί σε όλη την Ελλάδα.

Οφείλουμε να παλέψουμε για να μην γίνουν απολύσεις, να μην ξεπουληθεί η δημόσια περιουσία, να μην περάσουν τα χαράτσια, για συλλογικές συμβάσεις, υγεία, παιδεία για να υπερασπιστούμε τα δημοκρατικά και κοινωνικά δικαιώματα και ελευθερίες. Ιδιαίτερα χρειάζεται να αναπτυχθεί το κίνημα των Τραπεζοϋπαλλήλων.

Να πάρουμε πρωτοβουλία ώστε να υπάρξει μια κοινή στάση Αριστερών και ευρύτερων δυνάμεων για κοινές δράσεις σε Ελλάδα, Ιταλία Ισπανία, Πορτογαλία, Κύπρο, Ιρλανδία, στο πλαίσιο μιας γενικότερης ενότητας με τους εργαζόμενους και τους λαούς της Ευρώπης.

Η πρώτη συνάντηση της εναλλακτικής συνόδου ALTER SUMMIT 7&8/6 στην Αθήνα και η έγκριση του «Μνημονίου των Λαών της Ευρώπης» παρέχει μια μεγάλη ευκαιρία.

Συγχρόνως σε ευρωπαϊκό επίπεδο να αναλάβουμε πρωτοβουλίες κοινής δράσης Αριστερών δυνάμεων, συνδικάτων, φορέων Τ.Α. κ.λ.π.

Σε αυτό το πλαίσιο: Να υπάρξει μια μεγάλη πρωτοβουλία προς τον Γερμανικό λαό στον οποίο τίθεται το ζήτημα των κινδύνων για τη συνολική πολιτική σταθερότητα που προκύπτουν από τους ηγεμονισμούς, την αντιδημοκρατική συμπεριφορά και τις νεοφιλελεύθερες εμμονές της Γερμανικής Κυβέρνησης

Το επόμενο διάστημα θα στηρίξουμε τις κινητοποιήσεις και εκδηλώσεις που οργανώνονται ανήμερα της μαύρης επετείου της 21ης Απριλίου, με κεντρικά συνθήματα "ΠΟΤΕ ΞΑΝΑ ΧΟΥΝΤΑ ΚΑΙ ΦΑΣΙΣΜΟΣ" και "ΨΩΜΙ - ΠΑΙΔΕΙΑ - ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ", στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη και σε μια σειρά από πόλεις της χώρας. Είναι εκδηλώσεις μνήμης αλλά και αγώνα απέναντι στη σημερινή εκδοχή της μνημονιακής "δημοκρατίας έκτακτης ανάγκης" και τη φασιστική απειλή.

Θα εργαστούμε ώστε η απεργία της Πρωτομαγιάς να αποτελέσει αφητηρία νέων έντονων εργατικών και κοινωνικών κινητοποιήσεων.

Οργάνωση της πίεσης της βάσης, των πρωτοβάθμιων και δευτεροβάθμιων σωματείων για την αποκάλυψη του ρόλου της ηγεσίας της ΓΣΕΕ που είναι να στηρίζει τη μνημονιακή πολιτική

Συγχρόνως χρειάζεται να εντείνουμε την πολιτική μας εξόρμηση.

Τον Μάιο θα οργανώσουμε τουλάχιστον 2 μεγάλες συγκεντρώσεις ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ σε Θεσσαλονίκη και Αθήνα. Γενικά ο ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ να εμφανίζεται παντού.

Η μόνιμη επιτροπή προγράμματος καλείται να αξιοποιήσει την πλούσια δουλειά των Τμημάτων σε ένα συνεκτικό πρόγραμμα, εμβαθύνοντας το πρόγραμμα που παρουσιάσαμε προεκλογικά και με νέες επεξεργασίες.

Το Συνέδριο

Σε αυτή την εν θερμώ κατάσταση ανοίγουμε το δρόμο προς το Συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ. Σε αυτές τις συνθήκες η προσυνοδική περίοδος και το ίδιο το Συνέδριο δεν μπορεί να είναι μια διαδικασία ενδοσκοπησης αλλά πρέπει να συνδυαστεί με μια τεράστια προσπάθεια πολιτικής και κινηματικής δράσης. Συγχρόνως χρειάζεται να εκδηλωθεί η μέγιστη δημοκρατία, στην ανταλλαγή απόψεων και στη λήψη των αποφάσεων.

Θέλουμε το Συνέδριο μας να δώσει στην ελληνική και όχι μόνο κοινωνία **ένα νέο πολιτικό φορέα** που έχει ιστορικότητα, ιδεολογικό πλαίσιο, σαφή φυσιογνωμία και αξίες αλλά που συγχρόνως σέβεται τις συνιστώσες που τον συνδιαμόρφωσαν, αλλά τις υπερβαίνει κιόλας σε μια συνισταμένη αντίστοιχη με τις ανάγκες των καιρών και του στρατηγικού μας στόχου, του σοσιαλισμού.

Θέλουμε το Συνέδριο μας να επικοινωνεί με τον κόσμο της εργασίας και να τον εκφράζει.

Θέλουμε οι αποφάσεις του Συνεδρίου μας να είναι η συμφωνία της Αριστεράς με το λαό, ώστε ν' ανατρέψουμε την κατάσταση, να σταματήσουμε την καταστροφή και να ξαναχτίσουμε μαζί την Ελλάδα.

Θέλουμε το Συνέδριο μας να αποτελέσει ένα νέο κάλεσμα συμμετοχής, μια νέα αρχή δημοκρατίας.

Οι επιτροπές θέσεων και καταστατικού έχουν ολοκληρώσει το πρώτο στάδιο της δουλειάς τους. Θα συνεχίσουν να εργάζονται και στη βάση της παρακολούθησης των εξελίξεων αλλά και των συνεισφορών μελών, συνιστωσών, αποφάσεων ΓΣ. Προτείνουμε η επόμενη συνεδρίαση της Κ.Ε. να γίνει στις 11-12 Μαΐου με αποκλειστικό θέμα τη συζήτηση των κειμένων για τον προσυνοδικό διάλογο και το Συνέδριο.

Τα προς συζήτηση κείμενα είναι:

1. Ιδρυτική Διακήρυξη που θα περιέχει τα φυσιογνωμικά χαρακτηριστικά, τις ιδεολογικές αναφορές, τις ιστορικές καταβολές και τον στρατηγικό στόχο.
Θέσεις επί της πολιτικής περιόδου και προγραμματικό πλαίσιο.
2. Καταστατικό

Στόχος είναι τα κείμενα να τεθούν υπό δημόσια διαβούλευση για το χρονικό διάστημα 15 Μαΐου έως 30 Ιουνίου. Ο προσυνοδικός διάλογος θα περιλαμβάνει συνεδριάσεις των οργάνων και οργανώσεων, αρθρογραφία στον τύπο της Αριστεράς, αρθρογραφία σε ειδικά site και blog και άλλους τρόπους που θα αποφασίσει η Οργανωτική Επιτροπή.

Επισημαίνουμε ότι για να είναι ουσιαστική και δημιουργική η προσυνεδριακή διαδικασία θα πρέπει να ενισχυθούν κατ' εξοχήν οι διαδικασίες και οι δραστηριότητες των οργανώσεων βάσης. Θέλουμε κόμμα των ενεργών μελών, με ζωντανή δράση στην κοινωνία, στα κινήματα και στις δημοκρατικές λειτουργίες του κόμματος. Συνέδριο παραγωγής πολιτικής και ιδεών και όχι συρρίκνωση σε διαδικασία ανάδειξης εκλογής αντιπροσώπων και μόνον.

Η Οργανωτική Επιτροπή που εγκρίναμε θα εισηγηθεί στην επόμενη Κ.Ε., η οποία θα αποφασίσει σχετικά με όλα τα ζητήματα διεξαγωγής του, τον κανονισμό προσυνεδριακών διαδικασιών και τις διαδικασίες εκλογής αντιπροσώπων. Το Ιδρυτικό Συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ θα γίνει στις 10,11,12,13 και 14 Ιουλίου.

Νεολαία

Σήμερα είναι περισσότερο από αναγκαία η παρέμβαση, η εμπλοκή και το άνοιγμα του ΣΥΡΙΖΑ – ΕΚΜ στους νέους ανθρώπους με τελικό στόχο την συγκρότηση νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ που δεν θα αθροίζει απλώς τους νέους και νέες που είναι ήδη στα μητρώα ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ αλλά με πρώτη ύλη αυτό τον κόσμο και με την ενεργή βοήθεια του ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ να απευθυνθούμε και εντάξουμε χιλιάδες νέους και νέες στον ιστορικό αγώνα ανατροπής.

Να καλέσουμε τη νεολαία να «καταλάβει» τον ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ, με φρέσκες ιδέες και δράση, να μετατρέψει τα γραφεία σε κυψέλες αντίστασης και αλληλεγγύης.

Είμαστε σε κάθε περίπτωση ανοιχτοί σ' ένα νέο αποτελεσματικό μοντέλο που θα συσπειρώνει σε μια μαζική ανατρεπτική οργάνωση τους νέους και νέες που μπαίνουν στη πρώτη γραμμή για την ανατροπή.

Με την παρούσα απόφαση εκκινούμε την διαδικασία των ανοιχτών συνελεύσεων της νεολαίας, και του μητρώου νέων ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ με στοιχεία πειραματισμού και δοκιμής και στόχο να έχουμε συνελεύσεις νεολαίας – χώρους υποδοχής, συζήτησης, σχεδιασμού και παρέμβασης σε κάθε δήμο, ΑΕΙ και σχολείο, σε χώρους εργασίας και κλάδους.

Για την υλοποίηση αυτού του σχεδίου θα κάνουμε πανελλαδική καμπάνια και θα χρησιμοποιηθεί βοηθητικά κείμενο του συντονιστικού των νέων ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ, ενώ θα υπάρχει συνεννόηση και με το οργανωτικό γραφείο. Τα μέλη που θα εγγράφονται στις συνελεύσεις νέων είναι αυτόματα μέλη και του ΣΥΡΙΖΑ – ΕΚΜ. Το αμέσως επόμενο διάστημα η γραμματεία θα συνεδριάσει μαζί με το συντονιστικό των νέων για το θέμα αυτό.

Σε κάθε περίπτωση η συγκρότηση των νέων ΣΥΡΙΖΑ – ΕΚΜ θα είναι αντικείμενο της συνεδριακής απόφασης, όπου θα παρθούν και οι οριστικές αποφάσεις.

Οργανωτικός απολογισμός και προγραμματισμός

Ολοκληρώθηκε η συγκρότηση των Προσωρινών Νομαρχιακών Επιτροπών. Σήμερα έχουμε 64 Ν.Ε. και στην ουσία είναι συγκροτημένο ένα πρώτο οργανωτικό δίκτυο. Όμως το οργανωτικό ζήτημα είναι βαθύτατα πολιτικό και είναι ακόμη μπροστά μας. Υπήρξαν πολλές παρανοήσεις και προβλήματα συνεννόησης στη συγκρότηση των Ν.Ε. και εξακολουθεί να υφίσταται, σε πολλές περιπτώσεις, δυσκολία στην δημοκρατική και αποτελεσματική λειτουργία των οργανώσεων. Κι αυτό γιατί υπάρχουν ακόμη ανεπάρκειες, ιδιαίτερα σε ότι αφορά την αμφίδρομη επικοινωνία και ενημέρωση μεταξύ μελών, οργανώσεων και κεντρικών κομματικών οργάνων. Δεν έχουν εξασφαλιστεί οι αναγκαίες δομές υποδοχής και συλλογικής επεξεργασίας των απόψεων και των προτάσεων, ατομικών και συλλογικών, μελών και οργανώσεων, που όμως αποτελούν τον ουσιαστικό «πλούτο» του κόμματος.

Ταυτόχρονα, έχουμε ενδείξεις υποχώρησης της εξωστρεφούς και κινηματικής δράσης των μελών μας. Οι ευθύνες καταμερίζονται σε όλα τα επίπεδα και αφορούν τόσο το συντονισμό και την οργανωτική

υλοποίηση των αποφάσεων όσο και τα αντανakλαστικά των μελών μας. Την κατάσταση αυτή πρέπει να βελτιώσουμε άμεσα, συμβάλλοντας ο καθένας και η καθεμία, απ' όποια θέση ευθύνη κι αν βρίσκεται.

Χρειάζεται ένα μεγάλο ποιοτικό άλμα σε δυο επίπεδα, τόσο στο επίπεδο της κινηματικής και εξωστρεφούς μας δράσης όσο και σε εκείνο της συμμετοχής, της δημοκρατίας και της πολιτικοποίησης των διαδικασιών μας.

Είναι αναγκαίο να φέρουμε κοντά μας, στις οργανώσεις και στις δράσεις μας ενεργούς, δραστήριους και δημοκρατικούς πολίτες, όσους ήδη δίνουν τη μάχη ενάντια στη νεοφιλελεύθερη λαίλαπα, τα μνημόνια, τη φτώχεια, την καταστροφή του περιβάλλοντος, τη φασιστική απειλή, το ρατσισμό, τις εκατοντάδες των συμπολιτών μας που στηρίζουν ακούραστα και αφιλοκεδώς τις κινήσεις και τα πολύμορφα δίκτυα αλληλεγγύης και όσους τώρα θέλουν να συμμετάσχουν στους αγώνες μας. Τους προσκαλούμε όλους και τους ενθαρρύνουμε να συμμετέχουν στις λειτουργίες και τις δραστηριότητές μας, με συντροφικότητα και ανοιχτό μυαλό, καταπολεμώντας ένα πνεύμα αποκλεισμών και ιδιοκτησίας του εγχειρήματός μας.

Στηρίζουμε στην πράξη την ενεργή και ισότιμη συμμετοχή όλων των μελών, παλαιών και νέων, στο συνολικό πολιτικό και οργανωτικό σχεδιασμό, με δημοκρατικούς όρους και σαφείς και γνωστούς κανόνες. Σε πλήρη αντίθεση με εξουσιαστικές νοοτροπίες, λογικές στείρας καταγραφής συσχετισμών και συντροφικά μαχαιρώματα, ενισχύουμε τη δημοκρατική λογοδοσία, τις συλλογικές λειτουργίες, τις ανοιχτές διαδικασίες διαλόγου, καλλιεργώντας μια κουλτούρα σύνθεσης με σεβασμό στις ιδιαιτερότητες προσώπων και ομάδων.

Ιδιαίτερα στηρίζουμε και ενισχύουμε την ισότιμη συμμετοχή των γυναικών, σε όλα τα επίπεδα, όχι μόνον στη βάση των ποσοτώσεων του φύλου στην εκπροσώπηση, τις οποίες έχουμε κατακτήσει και σεβόμαστε, αλλά κυρίως σε ό,τι αφορά την καθημερινή δράση και συμμετοχή στις κομματικές, κινηματικές και κοινωνικές δράσεις.

Είναι, βέβαια, προφανές ότι στο ζήτημα της δημοκρατικής λειτουργίας, τα ανώτερα όργανα οφείλουν να δίνουν το παράδειγμα. Αυτό Έχει να κάνει και με την απαρέγκλιτη τήρηση των αρχών της συλλογικότητας και της συντροφικής συνεννόησης στη λειτουργία των οργάνων, πρώτα και κύρια των κεντρικών Οργάνων. Από την προηγούμενη συνεδρίαση της Κ.Ε. ως τώρα έχουν γίνει σημαντικά βήματα. Απέχουμε όμως από το επιθυμητό και αναγκαίο που βοηθά στην ενιαία έκφραση και εκφώνηση. Σ' αυτό το επίπεδο χρειάζεται να εργαστούμε πολύ και ο Πρόεδρος και τα μέλη της Γραμματείας και της Κ.Ε. ώστε η δημόσια εκφώνηση να είναι σύστοιχη με τις αποφάσεις των οργάνων και όλοι/ες να αισθάνονται και να είναι συμμετοχοί στη χάραξη της πολιτικής κατεύθυνσης και των κινήσεων τακτικής.

Με βάση τα παραπάνω:

1. Είναι αναγκαία η άμεση εκπόνηση προγράμματος εξωστρεφούς, κινηματικής δραστηριότητας σε κεντρικό και τοπικό / περιφερειακό επίπεδο με βάση την πολιτική εξόρμηση. Με ευθύνη της Γραμματείας και του οργανωτικού γραφείου να εξειδικευτούν σύντομα οι στόχοι και οι δράσεις πανελλαδικής καμπάνιας σε συγκεκριμένα θέματα. Οι Νομαρχιακές Επιτροπές να εκπονήσουν και να προτείνουν, αντίστοιχα, εξειδικευμένα προγράμματα δράσης με βάση τις ανάγκες των περιοχών τους.
2. Να οργανώσουμε ως τις 28/4 Περιφερειακές Συσκέψεις ανάλυση της απόφασης της Κ.Ε. . Στις συσκέψεις να συμμετέχουν οι Προσωρινές Ν.Ε. της περιφέρειας, Γραμματείς των Οργανώσεων, Βουλευτές και στελέχη από το σ.κ. και την Τ.Α.
3. Συνεδριάσεις των γραμματειών και Ανοιχτές συνελεύσεις όλων των οργανώσεων (τοπικών και χώρων εργασίας) με διπλό προσανατολισμό: Ανάλυση της παρούσας απόφασης και συμβολή στις πολιτικές επεξεργασίες της Κ.Ε., εξωστρεφείς δράσεις, νέα μέλη.
4. Επιτάχυνση των διαδικασιών εκπόνησης προγραμματικών θέσεων και δημοσιοποίηση επιμέρους επεξεργασιών που έχουν ήδη ολοκληρωθεί (π.χ. επεξεργασίες Κ.Ο., τμημάτων), έκδοση σχετικών

φυλλαδίων, εντύπων, αφισών κλπ. Τα υλικά αυτά είναι απαραίτητα για την δράση των μελών και των οργανώσεων.

5. Να ανασυγκροτήσουμε τα site ώστε να είναι χρηστικά και να δίνουν πληροφορίες για τις Οργανώσεις μας. Κάθε οργάνωση να έχει το δικό της επίσημο site ή blog, στο μέτρο του δυνατού.
6. Διασφάλιση της ισότιμης και επαρκούς πληροφόρησης όλων των μελών αναφορικά με τις πολιτικές επεξεργασίες και τα κομματικά τεκταινόμενα. Για το σκοπό αυτό το κεντρικό site του ΣΥΡΙΖΑ και όλα τα έντυπα και ηλεκτρονικά ΜΜΕ του κόμματος καλούνται να διαμορφώσουν ειδικούς χώρους υποδοχής και επικοινωνίας. Δημοσιοποίηση όλων των αποφάσεων της Γραμματείας, Κ.Ε., Ν.Ε. κλπ.
7. Ανοιχτά γραφεία ΣΥΡΙΖΑ παντού, με στόχο ένα για κάθε Τ.Ο. να λειτουργεί ήδη μέχρι την έναρξη του προσυνεδριακού διαλόγου. Να φροντίσουμε για την ομοιομορφία και την αισθητική των γραφείων μας, τα οποία να είναι καθημερινά ανοιχτά. Όλες οι ταμπέλες να είναι ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ.
8. Να εγκαινιάσουμε τηλ. γραμμή πληροφόρησης για τον ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ

Δύο μεγάλα ζητήματα είναι:

α) Η ενοποίηση των συνδικαλιστικών παρατάξεων που στηρίζουμε.

β) Η ενοποίηση σε επίπεδο περιουσίας ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ, διαχείρισης των ΜΜΕ κλπ

Τα παραπάνω είναι πολύ σοβαρά ζητήματα, που θα απασχολήσουν το Συνέδριό μας και για τα οποία πρέπει να υπάρξει σοβαρή επεξεργασία από τώρα. Προτείνουμε να συσταθούν επιτροπές ad hoc για τα παραπάνω θέματα, υπό την εποπτεία της Γραμματείας και της Κ.Ε. Οι επιτροπές αυτές, αφού έρθουν σε επαφή και διαβούλευση με τους αντίστοιχους φορείς και όργανα (συνδικαλιστικές παρατάξεις, συναφή τμήματα, συνιστώσες, έντυπα και ηλεκτρονικά ΜΜΕ κλπ), θα παρουσιάσουν τα αποτελέσματα των εργασιών τους και αντίστοιχες προτάσεις στην επόμενη Κ.Ε., ώστε να συμπεριληφθούν στα υλικά του Συνεδρίου.

Τοπική Αυτοδιοίκηση

Ο ΣΥΡΙΖΑ/ΕΚΜ προετοιμάζεται για τις εκλογές στην ΤΑ. Μετά την συγκρότηση του τμήματος τον Οκτώβριο του 2012, επεξεργάστηκε και επικαιροποίησε τις θέσεις του και τις προτάσεις του στις νέες συνθήκες με την εφαρμογή του «Καλλικράτη» και τα προβλήματα που συσώρευσε στην ΤΑ, και πραγματοποίησε 20 περιφερειακές συσκέψεις σε όλη την Ελλάδα στις οποίες πήραν μέρος περίπου 1200 σύντροφοι/ισες που ασχολούνται ή θέλουν να δραστηριοποιηθούν στην ΤΑ, όπου αναπτύχθηκε πλούσιος διάλογος. Στις περιφερειακές συσκέψεις δημιουργήθηκαν συντονιστικές και προγραμματικές επιτροπές της ΤΑ με στόχο τον συντονισμό των αυτοδιοικητικών κινήσεων, την δημιουργία αυτοδιοικητικών κινήσεων σε όσους δήμους δεν υπάρχουν και την σύνταξη των προγραμμάτων ανά περιφέρεια. Μετά και την ολοκλήρωση του προγραμματικού λόγου από το Συνέδριο και στο πλαίσιο των αποφάσεων του θα συζητήσουμε στην ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ/ΕΚΜ τους στόχους και την εκλογική μας τακτική στις αυτοδιοικητικές εκλογές, τον τρόπο που θα γίνουν επιλογές σε πρόσωπα και συνεργασίες. Έως τότε οι Οργανώσεις του ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ πρέπει να ρίξουν όλο το βάρος στα πολιτικά επίδικα και στην ανάδειξη λύσεων για τα τοπικά, δημοτικά και περιφερειακά προβλήματα.

.....

Στη συνεδρίαση της Κεντρικής Επιτροπής κατατέθηκαν από την Αριστερή Πλατφόρμα 2 τροπολογίες που τέθηκαν σε ψηφοφορία, καθώς επίσης και μία συμβολή.

Οι τροπολογίες που τέθηκαν σε ψηφοφορία και μειοψήφησαν είναι οι παρακάτω:

ΓΙΑ ΕΝΑ «ΟΧΙ», ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ, ΣΤΗΝ ΤΡΟΪΚΑ, ΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΚΒΙΑΣΜΟΥΣ

Οι τραγικές εξελίξεις στην Ευρώπη, ειδικά στον ευρωπαϊκό νότο, με αποκορύφωμα το δράμα της Κύπρου, έρχονται να επιβεβαιώσουν ότι η ευρωζώνη αλλά και η ΕΕ όχι μόνο κλιμακώνουν με ραγδαίους ρυθμούς μια πορεία αντιδραστικοποίησης τους αλλά και μετατρέπονται ταχύτατα σε ζώνες απόλυτης κυριαρχίας του γερμανικού ιμπεριαλισμού και του πολυεθνικού ευρωπαϊκού κεφαλαίου, πρώτα από όλα του χρηματιστικού, εντός των οποίων επιβάλλονται όροι μιας άγριας πανευρωπαϊκής λιτότητας, μιας νέας «αποικιοποίησης» και ιδιόμορφου ολοκληρωτισμού, στον οποίον συναινούν οι κυρίαρχες τάξεις κάθε χώρας – μέλους.

Είναι χαρακτηριστικό ότι η ευρωζώνη, αποκτώντας όλο και πιο ακραία χαρακτηριστικά ενός νέου ευρω-ολοκληρωτισμού, μετατρέπεται συνολικά σε πειραματικό χώρο εντός του οποίου τείνουν να εκμηδενισθούν και τα πλέον στοιχειώδη εργασιακά και κοινωνικά δικαιώματα, ενώ στην πράξη ακυρώνονται επί της ουσίας και η ίδια η αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία και σχεδόν, κάθε έννοια λαϊκής κυριαρχίας, φτάνοντας στο σημείο αποφάσεις που καταστρέφουν κυριολεκτικά χώρες, όπως η Κύπρος, να λαμβάνονται εκβιαστικά και τελεσιγραφικά μέσα σε ένα Σαββατοκύριακο από κλειστά υπερεθνικά κέντρα, στο όνομα της παραμονής στο ευρώ.

Οι τελευταίες αυτές εξελίξεις υπογραμμίζουν ακόμη πιο έντονα ότι τόσο η ευρωζώνη όσο και η ΕΕ δεν μεταρρυθμίζονται ούτε επαναθεμελιώνονται αλλά μόνο ανατρέπονται, αν το αίτημα παραμένει – και παραμένει- μια Ευρώπη των λαών, της σύγκλισης, της προόδου και του σοσιαλισμού. Και αυτή η διαδικασία ανατροπής μπορεί να γίνει ρεαλιστική και να μην παραμείνει κενό γράμμα ή ουτοπία, αν ξεκινήσει από μια χώρα ή ομάδα χωρών, πράγμα που μπορεί να προκαλέσει, ίσως και πολύ σύντομα, ένα ντόμινο ανάλογων ανατρεπτικών εξελίξεων σε όλο τον ευρωπαϊκό χώρο.

Η περίπτωση της Κύπρου επιβεβαιώνει ότι το απαραίτητο «ΟΧΙ» στους «ευρωπαϊκούς» εκβιασμούς, την τρoϊκα και τα μνημόνια, για να μην μείνει μισό και για να μην οδηγήσει σε οδυνηρή αναδίπλωση, οφείλει να συνοδεύεται από ένα τεκμηριωμένο, ενιαίο, συνεκτικό και ριζοσπαστικό εναλλακτικό σχέδιοπροοδευτικών μετασχηματισμών με σοσιαλιστικό ορίζοντα, που μαζί με την ακύρωση των μνημονίων, θα συμπεριλαμβάνει αφητηριακά: τη διαγραφή του χρέους ή τουλάχιστον του συντριπτικά μεγαλύτερου μέρους του , την εθνικοποίηση-κοινωνικοποίηση όλων των τραπεζών και των στρατηγικών τομέων της οικονομίας, τη στήριξη και αναβάθμιση μισθών και συντάξεων, την προώθηση της δημόσιας δωρεάν Υγείας και Παιδείας και ένα σχέδιο δημόσιων επενδύσεων και μέτρων για την προοδευτική παραγωγική ανασυγκρότηση της οικονομίας, με τη δραστική ενίσχυση της απασχόλησης.

Μια κυβέρνηση της Αριστεράς οφείλει να είναι αποφασισμένη και προετοιμασμένη να ακολουθήσει με σταθερότητα, συνέπεια και ενιαία κατεύθυνση αυτό το προοδευτικό πρόγραμμα σοσιαλιστικής προοπτικής, ανεξάρτητα από απειλές, εκβιασμούς, πιέσεις και τρομοκρατικά διλήμματα.

Η κυβέρνηση της Αριστεράς, έχοντας ως στόχο να υλοποιήσει ένα τέτοιο πρόγραμμα ρήξης και ανατροπής, πρέπει να προετοιμαστεί από κάθε άποψη για όλες τις συνέπειες και τα ενδεχόμενα της αναπόφευκτης σύγκρουσης με την ευρωζώνη του κεφαλαίου και του ιμπεριαλισμού, περιλαμβανομένης, αν χρειαστεί, και της εξόδου από την ευρωζώνη.

Ένα τέτοιο ενδεχόμενο εξόδου της χώρας από την ευρωζώνη, που απαιτεί καλή προετοιμασία, σε καμία περίπτωση δεν συνιστά «καταστροφή» ή εθνική απομόνωση, όπως προσπαθούν να μας τρομοκρατήσουν τα παπαγαλάκια του συστήματος. Αντίθετα, στο βαθμό που εντάσσεται σε ένα προοδευτικό σχέδιο ρήξης

με τα μνημόνια και την τρόικα και ανατροπής της λιτότητας, με κατεύθυνση το σοσιαλισμό, μπορεί να αποτελέσει, παρά τις προσωρινές δυσκολίες που θα επιφέρει, μια βιώσιμη και θετική πρόταση διεξόδου με ελπιδοφόρο ορίζοντα για τον ελληνικό λαό και όλους τους λαούς της Ευρώπης.

Η θέση «καμιά θυσία για το ευρώ» δεν είναι επαρκής και πρέπει να συμπληρωθεί, ύστερα και από την καταλυτική εμπειρία της Κύπρου, με τις παραπάνω θέσεις, που εκφράζουν την ετοιμότητα και αποφασιστικότητα να υλοποιήσουμε το πρόγραμμά μας και τους στόχους μας μέχρι το τέλος.

Ο ΣΥΡΙΖΑ με αφετηρία το συνολικό του πρόγραμμα και αυτή τη θέση, μπορεί και πρέπει να απευθύνει, από ακόμα πιο αξιόπιστη βάση, συγκεκριμένη πρόταση διαλόγου για αναζητήσεις προγραμματικών συγκλίσεων και κοινών δράσεων προς όλες τις αριστερές δυνάμεις της χώρας μας, ενώ θα πρέπει να αναλάβει, στο πλαίσιο αυτό, και μεγάλες πρωτοβουλίες συγκλίσεων, πολιτικού και κινηματικού συντονισμού με τις αριστερές προοδευτικές δυνάμεις της Ευρώπης, ειδικότερα στον ευρωπαϊκό νότο και πρώτα απ' όλα της Κύπρου.

ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΓΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ

Όλες οι εξελίξεις του τελευταίου διαστήματος έρχονται να υπογραμμίσουν με ακόμα μεγαλύτερη έμφαση ότι μόνο μια κυβέρνηση της Αριστεράς – και όχι κυβερνήσεις κεντροαριστεράς ή κεντροαριστεροδεξιάς ρευστού πολιτικού στίγματος και ετερόκλητου φάσματος – θα ήταν ικανή να επιχειρήσει στη βάση ενός σαφούς εναλλακτικού ριζοσπαστικού προγράμματος και στηριγμένη σε ένα πλατύ ενωτικό ταξικό και αγωνιστικό εργατικό – λαϊκό κίνημα, την προοδευτική ανατροπή που έχει ανάγκη η χώρα και μια πορεία προοδευτικών μετασχηματισμών με σοσιαλιστικό ορίζοντα.

Στην κατεύθυνση της διαμόρφωσης μιας κυβέρνησης της Αριστεράς, η οποία θα βασίζεται στη συμμετοχή και τη στήριξη των ευρύτερων δυνατών συνεργαζόμενων αριστερών δυνάμεων, βλέπουμε θετικά τις διεργασίες, τους προβληματισμούς, την κινητικότητα και τη ζωντάνια που αναπτύσσεται στους άλλους χώρους της κομμουνιστικής Αριστεράς, όσο και αν ορισμένες φορές αυτές οι διεργασίες από τμήματα αριστερών δυνάμεων κινούνται σε απόκλιση από τις δικές μας αναζητήσεις.

Θεωρούμε ότι σήμερα μια συνεργασία και συμπόρευση όλων των δυνάμεων της Αριστεράς, κατά πρώτο λόγο του ΣΥΡΙΖΑ με το ΚΚΕ και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, που θα έδινε ισχυρό αριστερό προβάδισμα στο πολιτικό σκηνικό, όχι μόνο καθίσταται όσο ποτέ αναγκαία αλλά και ότι οι τραγικές εξελίξεις που σημειώνονται στην Ελλάδα και την Κύπρο, μαζί με τα διδάγματα που τις ακολουθούν, φέρνουν αντικειμενικά πιο κοντά αυτή τη συμπόρευση και την καθιστούν πιο δυνατή μέσα από αμοιβαίες μετατοπίσεις και την εκδήλωση ισχυρής ενωτικής βούλησης.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, παρά τις δυσκολίες, δεν αρκεί πια να περιορίζεται σε γενικές ενωτικές εκφωνήσεις αλλά οφείλει να σχεδιάσει και να αναλάβει συγκεκριμένες, εποικοδομητικές και ρεαλιστικές πολιτικές και προγραμματικές πρωτοβουλίες για τη συνεργασία και τη συμπαράταξη της Αριστεράς.

Για μας μια σύγχρονη ριζοσπαστική αριστερή συμπαράταξη δεν περιορίζεται μόνο στις δυνάμεις του ΚΚΕ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και στις άλλες δυνάμεις της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς και της ριζοσπαστικής αντισυστημικής οικολογίας, παρά το ξεχωριστό, ειδικό ιστορικό και αναντικατάστατο βάρος αυτών των δυνάμεων.

Ο ΣΥΡΙΖΑ επιδιώκει και ενθαρρύνει ενδεχόμενες συνεργασίες με προσωπικότητες και συλλογικότητες από τον σοσιαλιστικό και σοσιαλδημοκρατικό χώρο, οι οποίες απεγκλωβίζονται από τις λογικές της σοσιαλδημοκρατίας και της διαχείρισης του συστήματος και ακολουθούν μια αγωνιστική πορεία προς τ' αριστερά και με τις οποίες έχουν αναπτυχθεί και δοκιμασθεί σχέσεις εμπιστοσύνης με κοινές θέσεις, κοινές πρωτοβουλίες και κυρίως κοινούς αγώνες.

Τέτοιου είδους συνεργασίες, που μπορεί να γίνονται δυνατές με όρους μετατοπίσεων προς τ' αριστερά και όχι αναδίπλωσης του ΣΥΡΙΖΑ προς την κεντροαριστερά και τις σοσιαλδημοκρατικές αυταπάτες, δεν αφορούν σε καμία περίπτωση πρόσωπα ή φορείς που είχαν ρόλους σημαντικής ευθύνης στη

δεξιόστροφη πορεία του ΠΑΣΟΚ και ιδιαίτερα στις μνημονιακές επιλογές του και πολύ περισσότερο τέτοιου είδους ευρύτερες συνεργασίες δεν αφορούν δυνάμεις κεντροδεξιού προσανατολισμού, ανεξάρτητα από την αντιμνημονιακή ρητορική τους.

Σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ χρειάζεται όσο ποτέ ένα δεύτερο μεγάλο κύμα ριζοσπαστικοποίησης και ακόμα πιο ουσιαστικής επεξεργασίας της πολιτικής, της φυσιογνωμίας, των προγραμματικών του προτάσεων, των πρακτικών και της κινηματικής του στάσης, σχεδιασμένης με βαθύτατα ταξικούς, εργατικούς, λαϊκούς και κοινωνικούς όρους, γεγονός που θα του δώσει τη δύναμη και την ικανότητα για ένα νέο άλμα στην επιρροή του και στη συμβολή του στη διαμόρφωση ενός μεγάλου αριστερού πολιτικοκοινωνικού ηγεμονικού μετώπου που θα αγκαλιάζει τη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία.

Συμβολή της Αριστερής Πλατφόρμας

ΓΙΑ ΜΙΑ ΠΙΟ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ

Σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ χρειάζεται όσο ποτέ ένα δεύτερο μεγάλο κύμα ριζοσπαστικοποίησης της φυσιογνωμίας του στο επίπεδο των πολιτικών επιλογών, των προγραμματικών επεξεργασιών, των κινηματικών πρωτοβουλιών και πρακτικών. Μιας ριζοσπαστικοποίησης που θα εκμεταλλευτεί θετικά, προς όφελος της αριστεράς καθώς και των αναγκών και των συμφερόντων του κόσμου της εργασίας και της κοινωνικής πλειοψηφίας, την νέα πόλωση που δημιουργεί στην ελληνική κοινωνία το βάθεμα της ευρωπαϊκής κρίσης και ιδιαίτερα η κυπριακή εμπειρία, για να τροφοδοτήσει ξανά την κοινωνική δυναμική και αποφασιστικότητα στην κατεύθυνση της εναλλακτικής πρότασης ρήξης και ανατροπής με σοσιαλιστικό ορίζοντα, της πρότασης της «κυβέρνησης της Αριστεράς».

Για την επίτευξη αυτού του στόχου είναι απόλυτα αναγκαία η ουσιαστική δημοκρατική λειτουργία του ΣΥΡΙΖΑ ως νέου, ενιαίου, πολυτασικού πολιτικού φορέα της ριζοσπαστικής αριστεράς. Η ανοιχτή και δημόσια συζήτηση μεταξύ των απόψεων που εκφράζονται στο εσωτερικό του αποτελεί κατάκτηση του αριστερού κινήματος και παράγοντα που εξασφαλίζει την βαθύτερη κατανόηση των ζητημάτων και ως εκ τούτου εξοπλίζει αποφασιστικά τα μέλη του φορέα καθώς και τις κοινωνικές δυνάμεις που απευθυνόμαστε. Είναι απολύτως αναγκαίο, να πάψει να εμφανίζεται απόκλιση, και ορισμένες φορές αντίθεση, ανάμεσα στην δημόσια εκφώνηση της «γραμμής» του ΣΥΡΙΖΑ και των θέσεων του, όπως αποτυπώνονται στις συλλογικές αποφάσεις. Πρέπει να σταματήσουν απaráδεκτα φαινόμενα να εκφωνούνται σημαντικές θέσεις και να αναλαμβάνονται σημαντικές πρωτοβουλίες, όπως η «πολιτική συμμαχιών», χωρίς να έχει προηγηθεί επ' αυτών συζήτηση και απόφαση των συλλογικών οργάνων του ΣΥΡΙΖΑ (Συνέδριο, Συνδιάσκεψη, Κεντρική Επιτροπή, Γραμματεία, 9μελές), συχνά δε χωρίς καν στοιχειώδη ενημέρωση τους.

Η ανάδειξη της δημοκρατικής και συλλογικής λειτουργίας του ΣΥΡΙΖΑ συνιστά δύναμη για το μέλλον του και πηγή αξιοπιστίας και φερεγγυότητας για τις προθέσεις και την συνέπεια των πολιτικών του.